

תת"ע 1840/10/20 - מדינת ישראל נגד אשר סויסה

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 1840-10-20 מדינת ישראל נ' סויסה
בפני כבוד השופטת שרית קריספין

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה ע"י ב"כ עו"ד ששון

נגד

אשר סויסה

הנאשם

פסק דין

הנאשם זכאי מחמת הספק

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 7.1.20, הודעת תשלום קנס בגין אחיזה/שימוש בטלפון נייד, שלא באמצעות דיבורית המותקנת ברכב, בעת שהרכב בתנועה (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וטען: "אני כ- 200 מטר לפני שנפגשתי עם השוטר, נכנסתי לאוטו, אני עובד שם כל בוקר. נכנסתי לאוטו, שמתי את הטלפון על הכיסא, לא נגעתי בו, הגעתי לרמזור, שמתי לב שאני בלי חגורה, עשיתי את התנועה לשים את החגורה, כנראה השוטר חשב שאני הנחתי את הטלפון על הכיסא או נגעתי בו. בדיוק התארגנתי לנסיעה. איך שנכנסתי לאוטו זרקתי את הטלפון על הכיסא. השוטר אמר לי שהכל מוסרט ומצולם".

ביום 26.1.21, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה, העיד רס"מ דרור דרבבו קבדה, עורך הדו"ח והוגשו הדו"ח, שסומן ת/1 וסקיצה שערך העד במהלך הדיון, באשר למקום עמידתו, שסומנה ת/2.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם בלבד.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 7.1.20, בסמוך לשעה 09:26, נהג הנאשם ברכב בבני ברק, ברחוב החלוצים, מכיוון צפון

לכיוון דרום ובהגיעו בסמוך לבית מספר 7, נצפה על ידי עד התביעה, אשר עמד במקום לצורך אכיפה, כאשר הוא אוחז טלפון נייד בצבע חום בידו ואת ההגה ביד השנייה, מעלה ומוריד את ראשו לסירוגין וכאשר הנאשם התקרב לעד, הבחין העד כי הוא ממלמל בפיו לעבר הטלפון.

העד הורה לנאשם לעצור את הרכב, הסביר לו את מהות העבירה ורשם מפיו את הדברים הבאים: "אתה צודק, בדיוק יצאתי מבית הכנסת. זו הפרנסה שלי, למה אתה לא מבין?"

העד נחקר והשיב כי עמד במקום, רחוב החלוצים 7, לצורך אכיפה ולא נסע מאחורי רכב הנאשם והבחין בו אוחז בטלפון נייד בידו, כאשר זה התקרב אליו. העד הסביר כי לא עצר את הנאשם במקום, כיוון שהיה מהווה הפרעה לתנועה.

על פי גרסת הנאשם, הוא נהג כאמור, אך הטלפון הנייד היה על הכיסא לצדו ולא בידו. עוד טען הנאשם, כי העד נסע מאחוריו ועמד כרכב שני מאחוריו ברמזור וכאשר הבחין בו, נזכר הנאשם כי אינו חגור בחגורת בטיחות ומשך את החגורה. לשיטתו, ייתכן ותנועת המשיכה של החגורה, נדמתה לעד כאחיזת טלפון נייד.

הנאשם נחקר והשיב כי אמר בדו"ח כי העד צודק, כיוון שהעד אמר לו שאם יבקש סליחה ויתנצל, אולי יוותר לו על הדו"ח ולאחר שבדק, אמר לנאשם כי לא ניתן לבטל את רישום הדו"ח.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את הצדדים, בחנתי את הראיות, לא אוכל לקבוע במידה הנדרשת בהליך פלילי, כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

בתיעוד נסיבות ביצוע העבירה, לא התייחס העד לאופן אחיזת מכשיר הטלפון הנייד על ידי הנאשם, לכאורה, דהיינו - באיזו יד אחז בטלפון הנייד ובאיזו יד אחז בגלגל ההגה.

מדובר בעובדות מהותיות ולא הייתה כל מניעה שהעד יתייחס אליהן בנסיבות המקרה, אם אכן הבחין בבירור בביצוע העבירה, כנטען.

הנאשם עמד על גרסתו ועדותו בבית המשפט עשתה עלי רושם אמין.

בע"פ 4004/98 **ורשבסקי נגד מדינת ישראל**, חזר כבוד הש' מודריק, על החלטתו בתיק קודם וקבע:

"... בוודאי שלא ניתן לומר שלעולם יש לראות את עדות השוטר כעדיפה... הוא עלול גם להטעות שלא במכוון. על כן צריכה הערכאה הדיונית לעמוד על המשמר ולפקח "שבע עיניים" על עדויות השוטרים, שמא נמצא בהן דבר, אפילו קטן יחסית, המעמיד בספק את הביטחון באמינותם. תהיה ההסתברות לקבלת עדות שוטר גבוהה ככל שתהיה, אין היא הסתברות מלאה והאפשרות שהשוטר טעה... לעולם קיימת".

לאור כל האמור לעיל, החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

מורה על ביטול הדיון שנקבע ליום 25.2.21.

המזכירות תשלח לצדדים עותק מפסק הדין.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ד' אדר תשפ"א, 16 פברואר 2021, בהעדר הצדדים